

Lördagen den 5 mars 2016 hölls årsmöte med Svenska Fullblodsavelsföreningen. Svensk Galopps (SG) sportchef Dennis Madsen besökte mötet och det diskuterades öppenjärtigt flera frågor som kan vara av stor betydelse för hela sportens utveckling och som förmodligen engagerar alla i sporten. Scandinavian Racehorses fick ställa frågor till Dennis Madsen efter mötet.

Bäste Dennis,

Tack för all information och konstruktivt samtal vid SFAF:s årsmöte. Den intressanta dialogen väckte frågor som förtjänar ytterligare uppmärksamhet.

På mötet uppfattade jag det som att du först konstaterade att det behövs fler hästar. Du påstod sedan att den fördelning av prispengar som leder till fler hästar och hästägare är att höja prispengarna i vissa lopp, alltså att höja den högsta möjliga avkastningen på hästen. Jag uppfattade att du sa som ett exempel att det skulle vara bättre – för att attrahera fler hästägare – att omfördela de prisedel som finns tillgängliga till ett enda lopp med 400 000 kr i förstapris, istället för att ha fyra lopp med 100 000 kr i förstapris i varje lopp. Din förklaring till varför en sådan omfördelning skulle leda till fler hästägare var att nya hästägare oftast rekryteras från spelarkollektivet, att omsättning på spel normalt stiger ju högre de högsta möjliga vinsterna är och att hästägare från spelarkollektivet kan förväntas ha samma beteende och vara mer intresserade av att köpa en häst om möjligheten till avkastning är hög. Det måste, som jag förstår det, innebära att du också menar att det är av mindre betydelse för att få fler hästar i sporten om det finns möjlighet att få ekonomisk bärkraft i ett större antal hästar.

Fråga: Är det rätt att det var så du menade?

Svar: Din fråga är tagen lite ur sitt sammanhang. Det rörde sig enbart om Breeders'. Just nu har vi en Breeders'-serie med 300 000 kr till 2-åringar, ca 2 miljoner till 3-åringar och 900 000 kr till 4-åringar. Det sista är fördelat på tre lopp. År 2020 är det för lite med 150 000 kr till vinnaren av ett storlopp, därför måste vi redan nu tänka på att utveckla Breederskonceptet.

Saken är den, att gör vi inte Breeders'-serien mer attraktiv, då försvinner den i mängden. Lopp med prissummor på 150 000 kr – 300 000 kr kommer att bli allt mer vanligt. När man då satsar som uppfödare lång tid i förväg och ska sälja sin åring eller bilda ett konsortium, då säljer man en dröm. I det läget är det viktigt att det som det siktas efter också är en dröm, t ex ett lopp om 5 miljoner eller liknande. Det ska vara stort, så stort att köparen drömmer, för det är lång tid från åring till hästarna är på banan och ännu längre till hästarna är 3- och 4-åringar. Därmed inte sagt att vi inte också ska ha de "små" lopp, men vi måste skapa underlag för att drömmen föds.

Det var därför att jag jämförde det med spel. Det är drömmen fru Svensson köper, när hon vecka efter vecka lämnar in sin lottokupong eller V75-kupong. Har jag något bevis för detta beteende? Nej – men streckspelens omsättning ställt upp mot platsomsättning illustrerar detta.

Tack för svar. Då har vi rätt ut att du inte menade att det alltid är bättre med färre lopp med högre prissummor, utan det du beskrev var bara ett sätt att skapa ett incitament att locka till köp av unghästar. Det var bara i det avseendet du jämförde med spelaren.

Frågor om rekrytering av nya hästägare:

Det var mycket diskussion på mötet om att de flesta nya hästägare i galoppen idag kommer från spelarkollektivet. Hur definieras då spelarkollektivet och vad grundas det på? Är spelarkollektivet de personer som inte fått sin första kontakt med sporten genom aktiva inom sporten utan först börjat med spelet? Eller är alla som någon gång har spelat en i spelarkollektivet? Bygger påståendet på att varje andelsägare i andelsstall räknas som en hästägare?

Svar: Nej, jag menar bara att det är en av möjligheterna till rekrytering av hästägare.

Jag tänker såhär:

Jag skulle nog i det här sammanhanget definiera en hästägare som en person som har en andel i en häst som upptar en betydande del av privatekonomin. Det beror ju på hur mycket man tjänar. 1/20-del för någon, 1/6-del för andra och en hel häst för lite färre.

Nya hästägare kan komma från exempelvis tre ställen.

1. Befintliga travhästägare. (För att de kan gamet och kan se fördelar vid att ha galopphästar.)
2. Spelare. (För att spelare är genuint intresserad av hästar och därmed potentiella kunder. Att äga häst är en vidareutveckling av att spela på hästar, för en spelare. Samt att en spelare är mera easy-going och van vid upp- och nergångar.)
3. Helt nya människor. (Ett oupptäckt land som vi måste forska mera i.)

Eftersom du inledningsvis har förtydligat att du inte menar att det alltid är en fördel att ha färre lopp med högre priser är nästa fråga lite vilseledande men jag ställer den ändå för att ytterligare förtydliga vad som kan tänkas påverka rekrytering av hästägare.

Fråga: Kan det vara så att det i första hand är de som köper små delar i andelsstall som kommer från spelarkollektivet och att det vid sidan av dem finns andra grupper som blir hästägare men av andra skäl och i andra former? Jag trodde till exempel att uppfödare och tränare själva är en stor grupp hästägare, är det fel? Alltså, kan det vara så att de andra tänkbara grupperna för rekrytering av hästägare inte påverkas på samma sätt som spelaren?

Svar:

Jag vet inte vilken typ av hästägare som köper små andelar i andelsstall. Jag tänker lite av varje men eftersom det är andelshästar är det ju inte de störst satsande ägarna. Såvida man inte har ett stort antal andelar.

Tror du har helt rätt i att uppfödare och tränare äger en stor andel av våra hästar. Det är ett problem!

Det skulle ju vara allra bäst att rekrytera nya intressenter som ägare. Folk som gillar sport, djur och kanske gambling är en ideell cocktail. När jag får etablerat mig ordentligt är det min tanke att etablera nätverksgrupper på banorna, med till ex en tränare och en uppfödare i dessa grupper för att se vad detta kan ge. Jag tror mycket på det – men jag har inte haft någon möjlighet att implementera sådana idéer än.

Fråga: Kan det vara så att Svensk Galopp genom sin politik kring fördelning av prispengar kan ha inverkan på vilka grupper av hästägare som intresseras av att äga häst? Kan det vara så att om

Svensk Galopp väljer att minska antalet lopp för att höja förstapriserna också påverkar så att andra grupper än spelarkollektivet blir mindre intresserade av att äga häst?

Svar: Svårt att säga, men ja, det är klart att propositionerna har stor inflytande på vilken sorts hästar som har störst värde. Fördelningen av prispengarna ger många olika typer av hästägande möjlighet att äga häst. Jag tycker vi ska skapa möjligheter för både den person som vill äga 20 hästar, som den som vill ha en 1/20-del. Djupast sett handlar det ju om kapplöpning och svenskfödde Volatile är ju ett bevis på, att man inte behöver investera stora summor på att nå långt. Sedan är galoppsport ju en avelssport och det på pappret bästa blodet kostar också flest pengar. Så teoretisk sett – desto flera pengar du spenderar ju större är chansen för att få en bra häst. Det kommer vi inte bort från.

Frågor om fördelning av prispengar:

Kommer det bli ett färre antal hästar som går runt ekonomiskt med den utveckling av fördelning av prispengar som du föreslår? Är det bara enstaka lopp du menar bör ha högre förstapris och färre priser (eller färre lopp) eller ska det gälla genomgående för fler lopp? Alltså, menar du att det skulle ha samma positiva effekt för antalet hästar i sporten att över lag höja förstapriserna och sänka antalet prispengar eller antalet lopp?

Svar: Nej, jag föreslår inte en fördelning så färre hästar går runt. SG:s mål är att dra isär klasserna. Att det ska vara högra förstapriser i de största loppen, så där är en större differentiering i prissummorna mellan bra och mindre bra hästar. När det är sagt ska det bli bättre prispengar till alla klasser. Alla ska lyftas på sikt, men skillnaden mellan klasser ska vara större.

Fråga: Ser du någon risk att en utveckling mot högre prispengar i färre lopp kan påverka intresset och möjligheterna för redan befintliga hästägare att fortsätta äga häst?

Svar: Ja – och så ska det inte bli. Vi ska ha högre prispengar i flera lopp! Inga lopp ska gå ner i prispengar!

Fråga: Vad vill du säga till de aktiva inom sporten som känner farhågor kring att en sådan fördelning av prispengar som du nu pratar om riskerar att leda till att man förlorar andra grupper av hästägare än de som kommer från spelarkollektivet och att man riskerar att förlora de hästägare som finns redan på grund av att allt färre hästar går runt ekonomiskt?

Svar: Jag är säker på att när man tittar i årets propositioner är det ingen som kan klaga över att en bestämd grupp har fått mindre. Det är tanken att så ska det kännas år efter år. Målet är att så många hästar som möjligt ska gå runt. Det är ett vårt bästa argument för inköp av en galopphäst. Därutöver att vi också säljer drömmen om en stor jackpot. Det saknar vi lite i förhållande mot utlandet och travet för den delen. Det är på den bakgrunden man måste se över hela Breederskonceptet, så det hänger med i tiden.

Frågor om hästagarbonusen:

Angående hästagarbonusen sa du dels att den nästan slagit ut importen av hästar och dels att det förmodligen hade haft lika god effekt för den svenska uppfödningen om pengarna istället hade fördelats som prispengar till svenska hästar.

Vad grundar du dessa båda påståenden på? Hur vet du att det är svenskbonusen som har påverkat omfattningen av importen av hästar. Kan det finnas andra orsaker, som t ex höjda priser utomlands?

Svar: Det är fakta att importen har gått ner och att det är billigare hästar som köps in. Färre och billigare åringar och närmast inga äldre tävlingshästar som man såg det i åren runt år 2000.

Det är inte enbart svenskbonusen (hästägarepremién). Det är också som en konsekvens av sparkravet som kom för få år sedan och drabbade storloppen. Det är därför styrelsen har tagit beslut om att göra en satsning på storloppen. Det är svårt mätbart detta ämne men det är reaktionen från ägare som handlar åringar år efter år som leder till den konklusionen.

Fråga: Är det ens korrekt att importerna har minskat påtagligt ("nästan slagits ut") i förhållande till utvecklingen av antalet hästar totalt i sporten?

Svar: Det får jag återkomma till med exakta tal. Det är min egen uppfattning att de hästarna som importeras är billigare hästar än tidigare. Tidigare köptes varje år en del hästar för över en miljon, samt enskilda hästar för 4-5 miljoner per styck varje år. Det är inte den tendensen jag upplever nu.

Ja, återkom gärna. Jag vill fästa uppmärksamhet på att frågorna var om importerna "nästan har slagits ut" i förhållande till den övriga utvecklingen av antal hästar och om det beror på hästägarepremién. Jag trodde att lågkonjunktur, urbanisering och demografin i samhället var faktorer som i hög grad påverkade vilka och hur många personer som blir hästägare och att det rimligen borde påverka både importen och inhemska hästar. Om det stämmer riskerar man kanske att hamna fel om man grundar beslut på antagandet att en hästagarbonus har slagit ut "nästan hela" importen av hästar.

Behöver uppfödarna oroa sig för att hästagarbonusen ska dras in och läggas på förstapriset i Derbyt eller något liknande istället?

Svar: Det finns inga planer på att lägga hästagarbonusen på andra lopp. Det är en del av vår prisbudget. Spränger man varje år budgeten och bryter mot EU-reglarna, då får man ju dra in på procenten eller göra en annan fördelning. Det betyder dock inte att det är mindre pengar delas ut till hästägarna – tvärtom!

Ok. Jag uppfattar dina svar om hästagarbonus som att uppfödarna måste aktivt delta i diskussionen för att inte riskera att få en överraskning framöver när SG har kommit på att man ska omfördela den till prispengar istället. Jag hoppas att en sådan dialog kommer ske på ett öppet och transparant sätt i den nya andan av öppenhet och god kommunikation som vi ser fram emot. Men det var min tolkning, så har inte du formulerat det uttryckligen.

Genomläst och godkänt för publicering av Dennis Madsen.